

[Valdemar Thomsen.]

vil gøre noget for Sundheden, ogsaa faa Mulighed for at sætte ind paa rette Maade.

Oluf Pedersen: Fra vor Side gav vi ikke Tilslutning til Loven af 1935 om Oprettelse af et Statens Husholdningsraad. Dette skyldtes ganske naturligt, at vi ikke har den Tro paa Staten, som nu bli. a. det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen gav Udtryk for. Det er jo ogsaa en fuldkommen Misforstaaelse, naar ærede Medlemmer, som det i Dag er sket, heroppefra fortæller, at man ved Hjælp af dette Statens Husholdningsraad vil skabe et Samarbejde mellem Viden og Praxis. Et saadant Samarbejde har der selyfølgelig altid været, og det skabes vel ikke i større Udstrækning, fordi et Statens Husholdningsraad oprettes og man ofrer en hel Del Penge paa det.

Om selve Husholdningsraadet vil jeg sige, at det blev efter mit Skøn ikke bedre, end jeg havde ventet. I det store og hele kan jeg tiltræde Skrivelsen fra De samvirkende danske Landboforeninger, hvori der udtales Ønske om, at man i højere Grad, end sket er, beskæftiger sig med de faglige Opgaver — ligesom man har gjort det ved Statens Forsøgsvæsen, som der netop her henvises til — og i mindre Grad med Spørgsmaalet om gratis Mælk og med huslig Uddannelse. Det beskæftiger sig f. Eks. med, hvordan man skal bære sig ad, for at Rødgrøden ikke skal blive lang som Røge af de Foranstaltninger, der er foretaget fra Regeringens Side for at hindre Anvendelsen af det rette Mel, saaledes at man er nødt til at anvende Kartoffelmel, som under disse store Vanskeligheder. Der er ogsaa et Ministerium, der først laver Vanskeligheder for Husmødrene, og ogsaa et andet, der skal hjælpe til, at de kan slippe i nogen Grad for disse Vanskeligheder. Jeg tror, det havde været bedre, om man havde undladt at træffe de Foranstaltninger, der blev truffet i det førstnævnte Ministerium. Hvis man endelig vil beskæftige sig med den Slags samfundsmæssige Problemer, var det naturligere, om man i Stedet for havde taget hele Regeringens Brisforfalskningspolitik op og søgt at klare, hvilken Skade Dyrtiden volder Hjem og Børn. Det havde været en Opgave, som der var Mening i, at Husholdningsraadet havde beskæftiget sig med, i Stedet for den Slags Smaating, som man efter mit Skøn har spildt Tiden paa.

Det forekommer mig, at det tjener Landboforeningerne til Ære, at de har rettet en Henvendelse til Udvalget som den

omtalte, med Hr. Tvedegaards Navn under, men jeg forstaaer jo godt, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen ikke kan taale at se Hr. Tvedegaards Navn uden straks at skulle skælde ud paa ham.

Vi beklager, at Partiet Venstre, som jo, saa vidt jeg forstod, har givet Tilslutning til Henvendelsen fra Landboforeningerne, ikke har givet denne Tilslutning Udtryk i Praxis ved at stille Ændringsforslag til Lovforslaget i Overensstemmelse med Ønsket fra Landboforeningernes Side om, at man lod § 4 i den oprindelige Lov udgaa og holdt sig til § 2; der jo siger, hvilke Opgaver der skal tages op; § 4 er jo nemlig formet saaledes, at den praktisk talt giver Indenrigsministeren Magt til at lade Husholdningsraadet tage hvilke som helst Opgaver op, som det maatte behage den højt ærede Indenrigsminister. Jeg synes, at her har Landboforeningerne afgjort Ret i deres Ønske om en Ændring, og jeg beklager, at Venstre ikke har været i Stand til at følge dem.

Det er jo givet, at naar vi ikke kunde medvirke til Lovforslagets Gennemførelse i 1935, saa kan vi endnu mindre medvirke til Gennemførelsen af det Lovforslag, der her foreligger med en ikke begrænset Bevilling. Det er, ligesom om man bare siger: giv Pengene ud; det er, ligesom om man tror, man har for mange af dem, og vi venter jo ogsaa, at der om et Par Dage bliver forelagt et Lovforslag, der viser, at det er lykkedes i saa høj Grad at øse Penge ud, at det er nødvendigt at faa nogle ind i Stedet for.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg takker det ærede Udvalg for dets Betænkning og takker for, at man har kunnet enes om Lovforslaget, som det nu foreligger. Jeg vil ogsaa gerne specielt takke Venstres og de Konservatives Ordførere, fordi de, selv om de ikke er fuldt tilfredse med Loven, som den nu kommer til at foreligge, dog har ladet Interessen for Hovedsagen være afgørende. Det er klart, at de Synspunkter, som de ærede Medlemmer af disse to Partier har fremsat, i den kommende Tid vil blive overvejet i Forbindelse med Raadets hele fortsatte Virksomhed.

Jeg takker ogsaa det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, fordi han atter i Dag her har givet Udtryk for den overordentlige Interesse, hvormed han omfatter disse Ernæringsspørgsmaal, en Interesse, som — har jeg Indtryk af — er udover det almindelige. Jeg skal gerne sige, at jeg for saa vidt ogsaa har været forundret over den Skrivelse, som